

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 24 czerwca 2015 r.

Poz. 874

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 czerwca 2015 r.

w sprawie określenia wzoru pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania¹⁾

Na podstawie art. 6071 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie określenia wzoru pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania (Dz. U. poz. 740).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r.

Minister Sprawiedliwości: *B. Budka*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz. Urz. UE L 142 z 01.06.2012, str. 1).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556 oraz z 2015 r. poz. 21, 290 i 396.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia 11 czerwca 2015 r. (poz. 874)

WZÓR

POUCZENIE O UPRAWNIENIACH ZATRZYMANEGO NA PODSTAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU ARESztOWANIA

Osobie zatrzymanej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługują wymienione poniżej uprawnienia:

1. Prawo do informacji o przyczynie zatrzymania i do bycia wysłuchanym (art. 244 § 2)¹⁾.
2. Prawo do składania wyjaśnień, odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na poszczególne pytania, bez konieczności podania przyczyn odmowy (art. 175 § 1), oraz prawo do złożenia lub odmowy złożenia oświadczenia w swojej sprawie (art. 244 § 3).
3. Prawo do niezwłocznego kontaktu z adwokatem lub radcą prawnym i bezpośrednio z nimi rozmowy (art. 245 § 1).
4. Prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy. Jeżeli zatrzymany wykaże, że nie stać go na obrońcę, sąd może wyznaczyć obrońcę z urzędu (art. 78 § 1).
5. Jeżeli zatrzymany nie zna wystarczająco języka polskiego – prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza (art. 72 § 1).
6. Prawo do otrzymania odpisu protokołu zatrzymania i do przeglądania akt w zakresie dotyczącym przyczyn zatrzymania (art. 244 § 3).
7. Prawo do zawiadomienia osoby najbliższej lub innej wskazanej osoby, jak również pracodawcy, szkoły, uczelni, dowódcy oraz osoby zarządzającej przedsiębiorstwem zatrzymanego albo przedsiębiorstwem, za które jest on odpowiedzialny, o zatrzymaniu (art. 245 § 2, art. 261 § 1, 2 i 3). O zatrzymaniu Policja zawiadamia organ prowadzący przeciwko zatrzymanemu postępowanie w innej sprawie, o ile o nim wie (art. 261 § 2a).
8. Jeżeli zatrzymany nie jest obywatelem polskim – prawo do kontaktu z urzędem konsularnym lub z przedstawicielstwem dyplomatycznym państwa, którego jest obywatelem. Jeżeli nie posiada żadnego obywatelstwa – prawo do kontaktu z przedstawicielem państwa, w którym zatrzymany mieszka na stałe (art. 612 § 2). W przypadku zastosowania tymczasowego aresztowania zawiadamia się urząd konsularny lub przedstawicielstwo dyplomatyczne państwa, którego tymczasowo aresztowany jest obywatelem (art. 612 § 1). Jeżeli przewiduje to umowa konsularna między Polską a państwem, którego zatrzymany jest obywatelem, właściwy urząd konsularny lub przedstawicielstwo dyplomatyczne zostaną poinformowane o zatrzymaniu również bez jego prośby.
9. Prawo do wniesienia do sądu zażalenia na zatrzymanie w terminie 7 dni od dnia zatrzymania. W zażaleniu można się domagać zbadania zasadności, legalności oraz prawidłowości zatrzymania (art. 246 § 1).
10. Prawo do natychmiastowego zwolnienia, jeżeli przyczyny zatrzymania przestały istnieć, albo po upływie 48 godzin od chwili zatrzymania, o ile zatrzymany nie zostanie w tym czasie przekazany do dyspozycji sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania. W wypadku przekazania do dyspozycji sądu zatrzymany zostanie zwolniony, jeżeli w ciągu 24 godzin od przekazania nie zostanie mu doręczony postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania (art. 248 § 1 i 2).
11. Prawo do informacji o treści europejskiego nakazu aresztowania (art. 607k § 2) oraz do otrzymania jego odpisu wraz z tłumaczeniem oraz z zawiadomieniem o posiedzeniu sądu w sprawie przekazania i tymczasowego aresztowania. Jeżeli ze względu na szczególne okoliczności nie sporządzono tłumaczenia, sąd zarządza jego sporządzenie albo informuje o treści europejskiego nakazu aresztowania (art. 607l § 1a).
12. Prawo do złożenia oświadczenia w sprawie przekazania oraz prawo do wyrażenia zgody na przekazanie i zgody na ściganie za inne przestępstwa niż objęte wnioskiem o przekazanie, a także zgody na wykonanie kary pozbawienia wolności lub środków polegających na pozbawieniu wolności za te przestępstwa (art. 607l § 2). Zgoda nie może być cofnięta. Skutkiem wyrażenia zgody jest przyspieszenie postępowania w sprawie europejskiego nakazu aresztowania (art. 607k § 2, art. 607l § 2, 607m § 1 i 1a, art. 607n § 1).

¹⁾ Jeżeli nie wskazano innej podstawy prawnej, przepisy w nawiasach oznaczają odpowiednie artykuły ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

13. Prawo do wniesienia zażalenia na przekazanie w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia postanowienia, zaś w wypadku niedoprowadzenia zatrzymanego na posiedzenie sądu – od dnia doręczenia postanowienia (art. 607l § 3).

14. Dostęp do niezbędnej pomocy medycznej.

Na wniosek państwa, które wystąpiło z europejskim nakazem aresztowania, możliwe jest zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres nie dłuższy niż 7 dni przed wpływieniem europejskiego nakazu aresztowania oraz następnie na okres niezbędny do przekazania, nie dłużej niż na 100 dni (art. 607k § 3 i 3a).

Potwierdzam otrzymanie pouczenia

.....
(data, podpis)